

AdventInfo

A Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2006. december 30.

Krisztussal járni, szolgálva várni!

„Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel”

Év végi interjú a Magyar Unió vezetőivel

Szeretnénk megköszönni az *AdventInfo* olvasóinak, hogy 2006-ban 24 lapszámot megírtak, és ugyanennyit elolvastak. Két és fél évvel ezelőtt még sokat kellett könyörögni a hírekért. Ez a helyzet megváltozott. Ma már azért kell „hadakoznunk”, hogy lehetőleg a híreket rövidebb terjedelemben írják a testvérek, és legyenek türelemmel, ha valami egy számmal később jelenik meg. Mindez arról győz meg minket, hogy a kommunikációnak van értelme, a gyülekezetek olvassák a lapot, és egyre jobban informáltak az egyház ügyeiről.

Az év végi szám eltér a megszokottól. Abban is, hogy szokatlan kérdéseket, és amint kiderül, szokatlan válaszokat is olvashatunk. A kérdéseket nem az AI szerkesztői tették fel az unió elnökségének. 20 lelkészt és presbitert arra kértünk, hogy legyen riporter. Arra számítottunk, hogy legalább 10 kérdés beérkezik. Tévedtünk. Mindenki válaszolt, több tucat kérdéssel. Köszönjük a bizalmat és az érdeklődést! Amire nem sikerül most válaszolni, arra keresünk más fórumot. A leveleket a szerkesztőségben őrizzük, de a levelek, illetve kérdések anonimitását tiszteletben tartjuk.

(AI)

Dr. Szilvási András,
az unió elnöke
válaszol:

– **Melyek a legkedvesebb örömeid 2006-ban?**

– Különösen hálás vagyok azért, hogy egy olyan évet zárhatunk, amelyben – 1998 óta – a legtöbben csatlakoztak a közösségünkhöz. Azután hálás vagyok azért is, mert a fiataljaink egy népes generációja kapcsolódott be aktívan a gyülekezeteink életébe. 2006-ban minden nagy ifjúsági rendezvényre meghívást kaptam, és örömmel tapasztaltam, hogy tizenéves fiatalok százai állnak készen, hogy bekapcsolódjanak a munka befejezésébe. Végtelen öröm számomra a Péceli Miszió elindulása is. Az elmúlt egy évben maradandó nyomokat hagytunk a városban, és megalapozhattunk egy ígéretes gyülekezetalapítást. Azt gondolom, hogy ez hitelesebbé teszi az országos szolgálatunkat is az egyház központjában. Fontos eredménynek tartom azt is, hogy lépéseket tettünk a közösség belső egysége felé. Ma már nem mondható el az, hogy – a társadalomhoz hasonlóan –

50–50%-ban megosztott az egyház Magyarországon. Továbbra is vannak munkatársak, akik a saját előhaladásukért készek feláldozni a közösség egységét, de szerencsére csak egy szűk kört tudnak befolyásolni. Nagy szeretetet és támogatást kapok a testvérektől, és ez jelentősen megkönnyíti ezt a sok kihívással teli szolgálatot. Egy személyes örömem is van: a családom, gyermekeim növekedése a hitben. Nagyszerű volt részt vennem az Imahét egyik alkalmán, amelyen Ádám tartotta az imaórát.

– **Mi jelentette a legnagyobb csalódást számodra 2006-ban?**

– Dávid azt mondja: „Jó nekem, hogy megaláztál, azért, hogy megtanuljam a te rendeléseidet” (Zsolt 119:71). Amit most mondok, valószínű nekem javamra lehet, bár most fáj; a közösségnek viszont biztos, hogy nem jó. A szolgálaton belül a vezetés és a lelkészek építése a szakterületem, ez volt az erősségem, azután ebből szereztem a doktori címemet is. Mégis itt ért a legnagyobb csalódás. Négy évet dolgoztam egy vezetői- és lelkésziértékelési rendszeren, amit azután az Unióbizottság elfogadott, és továbbadta az egyházterületeknek végrehajtásra. Az egyik egyházterület vezetése ezt lesöpörte az asztalról, nem végezte el a vezetői kiértékelést, azután egy szubjektív kérdéssel teletűzdelt, és a lelkészi szolgálat-

ról egy torz képet kialakító kérdőívet bocsátott ki a tagoknak. Ráadásul, ezt a kérdőívet névvel kellene kitölteni, ami törvénszerűen felületessé teszi a válaszadást. Ennek alapján lehetetlen objektív képet kapni a lelképásztorok szolgálatáról, és visszaélésekre is alkalmas lesz a munkatársak ellen. Sajnos ezt a folyamatot hivatalból le kell állítanom, miután tucatnyi gyülekezetből jöttek észrevételek ezzel kapcsolatban. Ráadásul sokan abban a tudatban vannak, hogy az unió kezdeményezte ezt a lépést.

Természetesen nem keseredem el, új alapokra fogjuk tenni a lelkésziértékelés lebonyolítását. Ez továbbra is egy fontos kérdés. Nem véletlenül került a konferenciai tervkészítő bizottságok pontjai közé. Új erőfeszítést teszünk, hogy szakmai módon és etikusan történjék a lelkészek megmérettetése.

– **Hogyan sikerült egyensúlyban tartani a magánéletet és munkahelyi kihívásokat?**

– Nem szégyellem, sőt megelégedéssel tölt el, hogy jelentős részt vállalak a család terheiből. Ez nem is lehetne másként, hiszen Ágota dolgozik és tanul egyszerre, ami időnként elviselhetetlennek tűnő teher számára. Sok család lehet ilyen helyzetben akár a munkatársak, akár a gyülekezeti tagok között, így fontosnak tartom azt is, hogy jó példát mutassak. Ugyan-

akkor nem tudok, és nem is szoktam kibújni a munka terhe alól. Évek óta napi hat órát alszom, és azon túl igyekszem hasznosan eltölteni az időmet. Ha a munkámat végzem, azt teljes figyelemmel teszem, ha a családdal vagyok, akkor kikapcsolom a munkát. A kulcsszó talán az előrelátás, a tervezés. December eleje óta ki van függesztve otthon is a 2007. évi munkatervem, napokra lebontva. Ebben figyelembe veszem a családi ünnepeket, a vizsgaidőszakokat, azokat az eseményeket, amikor nagyobb figyelmet kell fordítanom a családomra. Nem tudom, hogy jobban oldom-e meg ezt a problémát, mint a hétköznapi átlagember, de azt tudom, hogy jobban kellene, hiszen a keresztyén hitemnek erre a kérdésre is választ kell adnia. Nem akarok én sem olyan lenni, akiről Pál apostol azt mondta, hogy rosszabb a hitetlennél (1Tim 5:8).

– Az elmúlt év milyen változást hozott életszemléletedben/életfelfogásodban?

– Elkezdtem még jobban távlatokban gondolkodni. 25 év szolgálat után már kezdem látni, hogy mi a maradandó a szolgálatomban. Amikor előveszem az 1999–2004-es időszak unióbizottsági jegyzőkönyveit, megdöbbenéssel látom, hogy mire és mennyi időt fecseleltünk el. Ma már próbálok mindent a történelem mérlegén vizsgálni, mielőtt megtenném. Nincs értékesebb és fontosabb dolog, amikor az emberek építéséért dolgozunk, legyen akár munkatárs, lelkész, hitre jutott vagy a hitre törekvő. A következő évre Pál szavait választottam a szolgálatom mottójául: „Krisztusért kérünk, béküljetekek meg az Istennel” (2Kor 5:20).

– Mi az, amit 2007-ben biztosan más-hogyan fogsz tenni, mint 2006-ban?

– Néhányszor kerültem a konfliktusokat, hogy elejét vegyem a – sajnos hagyományos – széthúzásnak. Továbbra sem leszek olyan vezető, aki körül állandó konfliktusok vannak, de mivel megismertem, hogy néhányan tudatosan visszaélnék a békességre igyekező természetemmel, nekik családost kell okoznom. Nem fogom hagyni, hogy rombolják a vezetői és a lelkészi munka tekintélyét. Hálás vagyok a közvetlen munkatársaimnak és az Unióbizottságnak, hogy ezt megtehettem.

– Mi a közösség legfontosabb célja 2007-ben?

– 2007 Az Evangelizálás Éve a Magyar Unió számára. Terveinkben minden eddiginél több evangelizáló erőfeszítés szerepel, és abban a hitben indulunk el, hogy Isten még gazdagabb aratással fog megáldani. Minden lehetséges módon fel kell emelnünk a világ előtt az utolsó

kegyelmi üzenetet, amelyről Ellen G. White a következőket írja: „Az irgalmat hordozó utolsó fénysugár, a világnak kegyelmet hirdető utolsó üzenet, Isten jellemének – a szeretetnek – a meglátatása” (KP, 287. o.).

Szeretettel hívom az egész magyarországi közösséget, hogy megújított odaszentelődéssel induljunk el, és töltsük be ezt a küldetést!

**Ösz-Farkas Ernő
uniótitkár
válaszol:**

– Miként tudtok egyensúlyt teremteni a teljes értékű szolgálat és a teljes értékű családi élet között? Mit tanácsolnátok a lelkészeknek ezen a területen?

– Ha még egyszer újra kezdeném, sok mindent másként csinálnék. Lelkészcsaládban nőtem fel, a testvéreim azzal az elvárásával, hogy első a munka. Bár kora ifjúságom óta láttam elég sok összetört lelkészcsaládot, mégis ezzel a beidegződéssel kezdtem el a saját lelkészi szolgálatomat. Évek teltek el, amíg rájöttem, hogy az ihletett írásoknak abban is igazuk van, hogy a lelkész elsődleges misszióterülete a család. Ha visszanézek 2006-ra, talán valamit ledolgoztam a mulasztásaimból. Ha túl későn érek haza, a gyerekek felébrednek, és azzal jönnek le, hogy apa ma este nem mondtál történetet a Bibliából. Jól esik a sokáig nem hallott kérésre is válaszolni: apa játszol velünk? Ma már tudom, hogy nem az a szegény, ha egy lelkész foglalkozik a családjával, van szabadnapja, és képes emberként, nyakkendő nélkül is a hétköznapi feladataiból részt vállalni.

Mit tanácsolok a lelkészeknek? Legyen mindennap legalább egy kis félretett idő beszélgetni a házastárral, részt vállalni valamilyen „közönséges” otthoni feladatból, és ha még lehet, játszani és imádkozni a gyerekekkel. A lelkész tegye ki a munkarendjét a gyülekezetbe, és bátran jelölje meg, hogy mikor van a család számára elkülönített nap vagy napszak. Nem tudom elképzelni, hogy a testvérek érzelmileg kiégett, a valós élettől elrugaszkodott, családi problémákkal küzdő lelkészt szeretnének hallgatni, aki megpróbál egy nem létező idilli világ fel nem tett kérdéseire válaszolni.

– Mi volt az elmúlt évben a legnagyobb örömed?

– A vezetői munka legnagyobb kihívása, hogy csak kivesz az emberből. Ha valaki megkeres, akkor 90%-os annak az esélye, hogy valamilyen problémájára keresi a megoldást, vagy kritikai észrevételt akar közölni. Ez így van rendjén (talán). De attól még időnként elszakad a cérna. Legnagyobb feltöltődéses esemény volt számomra az a néhány „munkaidőn túli munka”, amikor evangelizációs sorozatot tarthattam, és azután három fiatal felkészítettem és elvezettem a keresztségig. Sok ilyet végeztem lelkészi szolgálatom alatt, de a mostani különleges volt. Tudtam, hogy ennek a számokhoz, a teljesítményhez semmi köze. Senki nem várja el tőlem, nem fogják „mérni”; csak úgy, önmaga szépségéért tehetem.

Örömet jelent, hogy a családom lassan kezdi otthon érezni magát Pécelen. Ebben sokat segített a megalakult kis péceli misszió, amelybe legalább havonta egyszer próbálok én is aktívan bekapcsolódni.

– Hogyan lehet a Hetednapi Adventista Egyház egy biztonságos hely mindenki számára?

– Teljes mértékben azonosulni tudok Jan Paulsen, a Generál Konferencia elnökének szavaival: „Szeretném, ha ez az egyház nem csak igaz lenne, hanem jó is. Olyan befogadó és kedves közösség, ahol jó élni. Szeretném, ha egy idegen, aki betéved az utcáról, és beül egy órára egy adventista közösségbe, majd elmegy, azt mondaná: ez jó volt, vissza akarok jönni. Azt szeretném, ha gyülekezeti tagjaink olyan légkört teremtenének, amiben az emberek érzik, hogy elfogadják és szeretik őket, és hogy az egyház értük van.”

– Lesznek-e strukturális, stratégiai változtatások 2007-ben?

– A 2006. évi Képviselőgyűlésen előterjesztettünk egy koncepciót a magyar egyház szerkezetének módosításáról. Nagyon heves reakciókat váltott ki, bár a kérdésen a testvérek többsége változást sürgetett. Akkor úgy döntöttünk, hogy a békesség többet ér, mint egy hatékonyabb és olcsóbb szervezet. Ettől még a kérdés nem került le a napirendről. A Generál Konferencia Struktúra Bizottsága nagy erővel dolgozik, előterjesztéseit a 2007-es éves ülésén fogadja el a GK Bizottsága. A Magyar Unió kihívása azonos az összes (egy vagy két kivétel van) európai nemzet kihívásával – hogyan lehet azt a modellt, ami jól működik százazres unióknál úgy adaptálni, hogy egy olyan kis unió is hatékony legyen, ahol egy gyülekezeti (Észak-, és Dél-Amerikában több 4 ezer tag feletti gyülekezet is van), vagy egy kis egyházterületnyi a taglétszám. Ha minden

rendben megy, akkor lesz időnk megszokni a változtatás gondolatát. De ha bármi megváltozik a külső körülményekben (pl. adómentesség stb.), akkor egy esetleges válság siettetni fogja a változásokat.

– A jelenlegi különféle evangelizációs formák melyike tűnik a leghatékonyabbnak unióinkban?

– Sokat szenvedünk attól, hogy egyének és csoportok próbálják ránk erőltetni az egyetlen üdvözítő evangelizációs módszert és kéri, hogy foglaljunk állást az összes többi ellen. Nem hiszem, hogy a mi dolgunk ezt eldönteni. A Szentlélek munkáját nem szabad és nem is lehet kioltani. Ő pedig minden időben a legszokatlanabb módszerekhez is megtalálta az engedelmes és nyitott szolgáit. Ugyanakkor helyesnek tartom a józan mérlegelést. Ami egy helyen „sikeres”, azt nem biztos, hogy egy másik környezetben érdemes erőltetni. Az Úr sokféleképpen dolgozik. Figyeljünk a megnyitott ajtókra. Ott látok előrelépést, ahol a gyülekezet több fronton dolgozik és használja a Lélek ajándékait, illetve ahol az evangelizáció nem idénymunka.

– Az unióválasztás után szerkezeti változás jött létre az osztályok felépítésében, munkájában. Ez bevált, jól működik, vagy változtatni kellene ezen?

– Az osztályok vezetői többnyire körzeti lelkészek (van nem lelkészi állományú is), akik azóta is, ugyanúgy végzik a körzeti munkájukat, mint azelőtt. Ezzel együtt, ha mérlegre tesszük az osztály koordinálásában végzett munkájukat azzal, amit teljes állású osztálytitkárok végeztek, akkor nem sok különbséget látunk. A munkát elvégzik. Persze, hogy több energia jutna mindenre, ha teljes állásban lehetne valaki osztálytitkár. De a dolgok jelenlegi állása szerint ez csak álom. Amiatt, hogy nem jut mindenre idő, az osztályok arra „kényszerülnek”, hogy szakértői munkacsoporttal dolgozzanak. Emiatt ma sokkal többen tevékenykednek az osztályok programjain, mint azelőtt. Ezen kívül megszűnt a párhuzamosság az országos koordinálás miatt. Hogy kell-e ezen valamit változtatni – a következő uniókonferencia eldönti.

– A 2006-os év kiemelt célkitűzése volt a megújított istentiszteletek tartása. Mennyire sikerült a gyülekezetekkel megismertetni ezt a célt és megvalósítani?

– Több kezdeményezés is van, bár nem egyszerű, mert a kezdési időpontok, a liturgiai sorrend, az alkalmak gyakorisága sok helyen hitalapelvei szintű kérdés. Úgy gondolom, hogy minden gyülekezetnek

mérlegelnie kell a lehetőségeket. Egészen más lehetősége van egy több száz tagú gyülekezetnek (kórusokkal, orgonával stb.), és megint más helyzetben van a több tucat hűs főnél kisebb közösség. Más egy olyan gyülekezet, ahol a fiatalok, gyermekek megtartása központi kérdés, és más az, ahol a hagyományok őrzése a legfontosabb érték. Egyiket sem lehet elmarasztalni.

Azt látom, hogy a missziós elkötelezettségű gyülekezetek egészen másként értelmezik ezt a témát, mint azok, amelyek az elmúlt években nem gyarapodtak megtérőkkel. A célkitűzés arra vonatkozott, hogy a testvéreket gondolkodásra készítsük olyan kérdésekben, amelyekben a Biblia és az egyház állásfoglalásai többféle megoldást kínálnak.

– Mi az, amit 2007-ben biztosan máshogyan fogsz csinálni, mint 2006-ban?

– Jobban Istenre szeretném bízni az egyház „ügyeit”. Sokszor úgy gondoltam, hogy erőfeszítéssel, még több munkával lehet változást eredményezni. Csalódnom kellett. Máskor azt tapasztaltam, hogy a legkisebb és jelentéktelen emberi befektetés az Úr kezében hatalmas lehetőségnek bizonyult. A munka elől nem fogok kitérni 2007-ben sem, de szeretnék minden este nyugodtan lefeküdni azzal a hittel, hogy az Úr munkája az Ő kezében van. Jó arra gondolnom, hogy vannak, akik imádkoznak értem.

2007 az evangelizáció éve. Azt kívánom a testvéreknek, hogy ízelejk meg a közösen másokért végzett munka örömet és átalakító hatalmát. Amikor a gyülekezetben Jézusról, a tőle kapott áldásokról és a bizonyágtevésről beszélnek a legtöbbet, ott a megújulás elkezdődött.

Ilyen év, **BOLDOG ÉV** legyen 2007!

**Fenyvesi Péter
uniópénztáros
válaszol:**

– Milyen terve van az unió vezetésének a fiatalok (18–30 év) egyházban való megtartására? Az imacéltárban is és a körzetekben is imacélként szerepel, de a korosztály problémáira válaszoló programokat nem tudunk helyileg biztosítani, sok kis gyülekezetben csak 1–2 ilyen korú van.

– Pár évvel ezelőtt már vidéken bevált, hogy egy vagy két lelkészi körzet gyülekezetei és lelkészei összefogtak, és a körzet fiataljai számára, és csak nekik, talán negyedévente egyszer körzeti ifjúsági napot tartottak. Mindig más volt a helyszín, az odautazást az anyagyülekezet támogatta. Színes programok voltak, és ha jól emlékszem, alkalmanként ez vasárnap volt, amikor együtt sportoltak, bográcsoltak stb. Véleményem szerint itt a hangsúly az együttműködésen van.

– Miként tudtok egyensúlyt teremteni a teljes értékű szolgálat és a teljes értékű családi élet között? Mit tanácsolnátok a lelkészeknek ezen a területen?

– Talán már megérett a helyzet arra, bár ebben teljesen nem vagyok biztos, hogy nyíltan beszéljünk erről. Ki kell őszintén mondanunk, hogy a két dolgot valójában nem lehet összeegyeztetni. Vagy az egyik lesz túlsúlyban a másik kárára, vagy fordítva. Ezt csak a katolikusok csinálják helyesen, mivel a papi nőtlenség valóságosan 100%-os szolgálatot tesz lehetővé mind térben, mind időben. Ha egyházunk ezt nem támogatja, márpedig nem támogatja, akkor tudomásul kell venni, hogy a lelkésznek másokhoz hasonló érzelmi, lelki és fizikai szükségletekkel bíró felesége és gyermekei vannak. Ez azt jelenti, hogy időt, energiát, érzelmeket stb. kell fektetni családi kapcsolatainkba is. Sőt, ha valaki a tulajdon háza népéről gondot nem visel... A legtöbb helyen ezt megértik.

A lelkésziértékelések egyik fontos tanulsága, hogy a lelkészek nagy többségével a gyülekezetek elégedettek, vagyis szeretnek bennünket. Ezzel fontos tisztában lenni. Néhány nagyhangú ember véleménye sokszor meghatározóbbnak tűnik, de valójában mégsem a többségét tükrözi. Rájuk is érdemes azonban figyelniük, mivel sajnos a lelkészek között is vannak olyanok, szerencsére kevesen, akik bizony nem nyújtanak olyan teljesítményt (sem a tulajdonképpeni munkájukban, sem pedig emberi kapcsolataikban), amire büszkéek lehetünk.

Visszatérve az alapkérdéshez, annyit tehetünk, hogy amikor a családjukkal vagyunk, akkor legyünk velük 100%-osan, ha dolgozunk, tegyük azt is 100%-osan. A kettő között pedig húzzunk világos határvonalat, mert bármilyen szentnek és lelkinak tűnt korábban, valójában a családjukat egyáltalán nem szabad bevonjuk a szolgálatba. Miért kellene a házastársunknak vagy gyermekeinknek is hordoznia a lelkigondozás, a gyülekezet vagy egyházvezetés, a fegyelmi ügyek stb. terheit? Nekik is, mint más gyülekezeti tagoknak ki kell venniük részüket a gyülekezeti szolgálatból, lelki ajándékuknak megfelelően.

A másik fontos „feladat”, hogy házasságunk és családi életünk szolgáljon jó például testvéreink előtt, mert nagy szükség van erre. Szükség van, mert sok adventista házasság és családi élet rosszabb, mint az istentelenek családi élete, és sajnos tagjaink között is szép számmal előfordulnak házasságtörések, családon belüli erőszak és más szörnyűségek. Másrészt a fiatalok számára is vonzóvá kell tegyük mind a házas-, mind pedig a családi életet, különösen, ha otthon mást láttak.

– Mi szükséges egy egészséges gyülekezeti, közösségi élethez?

– A teljesség igénye nélkül: nyitott, őszinte, bizalmi légkör; jó lenne megszabadulni a lelki zsarolástól, mint kommunikációs módszertől; konfliktus esetén pedig érdemes lenne megtanulnunk, hogy ne annak személyét bíráljuk, akivel nem értünk egyet, hanem csak azt, amiről más a véleményünk.

– Anyagi megszorítások, közélet begyűrűzése, lementázása ellen mit tesz a vezetés?

– Imádkozunk azért, hogy lelkészeink gyülekezeti tagjaikkal összefogva lelkesen végezzék az evangélium szolgálatát, mert a gyülekezetnövekedés együtt jár tizedbevételeink növekedésével. A hatékony és elkötelezett gyülekezetszolgálatunk pedig növeli tagjaink elkötelezettségét és tizedfizető kedvét!

– „Mit tud tenni az egyház vezetése, hogy a lelkészek ne szakadjanak le anyagi vonatkozásban a középosztálytól? Mivel jelenleg a lelkészek bele vannak „kényszerítve” egy ingatlanvásárlási rendszerbe, óriási terheket ró ez a lelkészekre. Mivel nem mindenki van abban a szerencsés helyzetben, hogy a szülei, testvérei, rokonai támogatni tudják, ezért jelentősen el vannak adósodva. Ellenérvként szokták emlegetni, hogy mások sem kapnak lakást. Ez igaz, de saját maga választhatja meg munkahelyét, mellékállást vállalhat, vagy pedig versenyképes jövedelme van. Ezek egyikével sem rendelkezik a lelkész, „csak” hivatástudattal, amit – tudom – sokan semmibe vesznek. Nemrégén Nehémiás könyvét tanulmányozva egy megfontolandó ígére bukkan-tam: Neh 13:10. (Az igehely nemcsak arról szól, hogy a tagok nem hozzák be a tizedet, sokkal inkább arról, hogy a lévíták nem kapják meg a megélhetésükhöz, gondtalan, odaszentelt szolgálathoz szükséges anyagiakat.) Úgy gondolom, ezek nem is igazán alkalmasak arra, hogy az egész egyház nyilvánossága előtt feltegyük ezeket a kérdéseket. Ugyanis egyből olyan köny-

nyen rásütik a bélyeget a lelkészekre, hogy milyen „anyagiasak”.

– A felvetett probléma jogos és miért ne lehetne nyíltan beszélni erről? Már évek óta próbáljuk elejét venni az újabb és újabb lelkési létszámbővítésnek. Nem sikerült megakadályoznunk. Ez természetesen azt eredményezi, hogy szűkülnek azok a lehetőségek, amelyekkel a felvetett problémát megoldhatnánk. Néha az a benyomásunk, mintha egyes egyházterületi vezetők szándékosan olyan döntéseket hoznának, amelyek ellenkeznek az unió elképzeléseivel, tanácsaival (pl.: 150 fő/lelkész arány legyen egy egyházterületen). Sok értelme persze ennek nincsen, sőt lejárta a lelkési szolgálatot, és egységtörékvésünket sem munkálja. Ennek megakadályozására jelenleg nincsen eszközünk. Ha ez így folytatódik, akkor a helyzet valószínű még rosszabb lesz. Talán közösen tudunk tenni a folyamat ellen.

– „Az a bibliai rész jutott eszünkbe, amikor Elizeus megkérdezte az aszszonyt, hogy mi a kívánsága, azt válaszolta, hogy ő az ő népe között békeségben él. Valahogy mi is így vagyunk a kérdéssel. Nem vagyunk elégedettek a helyzetünkkel, a fizetésünkkel, az unió vezetési stílusával. Minden körülmények között próbáljuk észrevenni, mit akarhat ebből kihozni az Úr. De azért néhány dolog valóban érdekelne, amit megkérdeznénk tőletek: Jelenleg a különféle evangelizációs formák melyike tűnik a leghatékonyabbnak uniónkban?”

– Szerintem a leghatékonyabb, ha Krisztust és az evangéliumot prédikáljuk. Szakítanunk kellene más egyházak, vagy azok hitének elítélésével, cáfolatával stb. Azzal, hogy úgy érünk el eredményeket, hogy más egyházakat „lenyomunk”, alapvetően meghatározza egymással való kapcsolatunkat is. Sokszor egymás között is hasonlóan cselekszünk... Ha nem az ún. megkülönböztető igazságok, hanem valóban Krisztus kerülne személyes és gyülekezeti életünk, valamint evangelizációs sorozataink középpontjába, az minőségi változást eredményezhetne. Ezzel természetesen senkit sem szeretnék elítélni, vagy azzal meggyanúsítani, hogy nem így teszi, de összességében sajnos nem az előbbi jellemző egyházunk egészére.

– A lelkészek lelkigondozása – bár volt ilyen ígért – nem működik. Várható-e erre nézve változás a jövőben?

– Mivel túlságosan kicsi és belterjes a közösségünk, kevés esélyt látom annak, hogy ez a közösségen belül megvalósul. Nekem, aki végeztem tanulmányokat ezen a területen, a következő lenne a ja-

vaslatom: tegyük minden lelkész számára hozzáférhetővé, hogy évente legalább egy keresztyén önismeretei vagy pszichodráma kurzuson részt vegyen.

– Hogyan sikerült egyensúlyban tartani a magánéletet és a munkahelyi kihívásokat?

– Igyekeztem élni a szabályzó adta lehetőséggel, és kivenni a szabad és munkaszüneti napjaimat, de ez csak kb. 60%-osan sikerült. Viszont sokat segített a családdal való együttlétben, hogy hétköznap a legtöbb este otthon vagyok.

– Az elmúlt év milyen változást hozott életszemléletedben/életfelfogásodban?

– A pasztorál-pszichológia szak alapvetően megváltoztatta a felfogásomat az élet szinte minden területén. Ez azt jelenti, hogy életemet alapvetően a nyugalom jellemzi, újra tudok örülni, és hálás lenni apró dolgokért, sokkal kevesebbet szorongok, többé nem engedek a lelki zsarolásnak. Jobban tudom kezelni az engem érő stresszt, és nyugodt vagyok, ha a jövőbe nézek.

– Mi az, amit 2007-ben biztosan máshogyan fogsz csinálni, mint 2006-ban?

– Követesebben szeretném kihasználni az időt a betervezett számtalan könyv elolvasására...

– Mi az, amit a körzeti lelkész nehezen ért meg, ha nem volt adminisztrátor?

– Amióta adminisztratív munkát végzek, sokkal globálisabban látom közösségünk életét. Ez egyszerre jelenti a problémákat, kihívásokat, de a sikereket is egyaránt. Ezt a képet persze néha nehéz másokkal is megosztani, de ez az adminisztrátor terhe... A másik, hogy bár vonzóan tűnik egy irodában, vezetőként ülni, de ha ez nem jár együtt az adott szolgálat felelősségének a vállalásával, akkor annak baj lesz a vége. Sokkal több és nagyobb meg nem értéssel, értetlenséggel, rosszindulattal kell megküzdeni, és akkor még nem beszéltem a véget nem érő bizottságok okozta testi-lelki traumákról...

AI

Megjelent a legutóbbi Generál Konferencia által kiadott

Gyülekezeti kézikönyv

ára: 920 Ft

Megrendelhető Fenyvesiné Varga Esztertől az alábbi elérhetőségeken:

2119 Pécel, Ráday u. 12.;
e-mail: Feszter@adventista.hu;
tel.: 28/547-360, 30/664-3000

Bibliai ismeretterjesztés az Adventista Teológiai Főiskola szervezésében

Hazánkban, az ország különböző pontján már a rendszerváltozást megelőző években is folyt hitoktatói munka, amelyet lelkipásztorok végeztek, főként a körzetük területén található általános, illetve középiskolákban. 2000 után azonban az Adventista Teológiai Főiskola tanárainak közreműködésével úttára indult a Bibliai Szabadegyetem programja, amely a Biblia 66 könyvének általános, alapszintű megismertetését tűzte ki céljául.

Az alábbi összeállítás a Bibliai Szabadegyetem eddigi sorozatainak, valamint az azok folytatásaként kialakult helyi programoknak a rövid áttekintése, a kezdetektől egészen napjainkig.

Salgótarján

Salgótarjánban 2002 szeptemberében indult a Bibliai Szabadegyetem, a már évek óta működő Bibliaklub folytatásaként. Az Adventista Teológia Főiskola tanárai, előadói tartották az előadásokat.

Jelenleg újból kezdtük a Biblia könyveinek tanulmányozását, de már részletesebben. Egy-egy könyvről 6–8 előadás hangzik el. Egymás után egy-egy ószövegségi majd egy-egy újszövegségi irat mai üzenetét tárjuk fel a hallgatóknak. Jelenleg Pál apostol Korinthusbeliekhez írott 1–2 levelét tanulmányozzuk.

Regisztrált vendégeink főként a középső és idősebb korosztályból kerülnek ki. Alkalmanként 25–40 fő van jelen. Többen járnak rendszeresen istentiszteleti alkalmainkra, szombat délelőttönként vagy délutánonként. A Salgótarjáni Gyülekezet keresztségeinek egy jelentős része a szabadegyetem/bibliaklub hallgatói közül kerül ki.

Ócsai Tamás

Debrecen

A Bibliai Szabadegyetem programja 2004. február 7-től indult, minden szombat este. A házigazda id. Szöllősi Árpád volt.

Ifj. Szöllősi Árpád és Faragó Árpád létrehozott egy külön honlapot, ahol az előadások írott és mp3-as formátuma elérhető és letölthető volt.

A program látogatottsága az első félévben 60–110 fő között mozgott, ami a második évfolyam első félévére 35–50 fő körül stabilizálódott.

A tanfolyamra elsősorban tanárok, orvosok, mérnökök és a gyülekezeti tagok ismerősei jártak. Korosztály szerint főleg a 40 év körüli és a nyugdíjas korosztály képviselte magát.

A program eredményének tartjuk, hogy az emberek pozitív képet alkothattak az adventistákról. Egy hölgy pedig idén húsvét táján megkeresztelkedett, valamint az ATF hallgatója lett.

Kovács-Bíró János

Sátoraljaújhely

Sátoraljaújhelyen 2005. január 18-án indítottuk el a Bibliai Szabadegyetem előadásait egy nagyon impozáns, minden feltételt kielégítő helyen, az Európa Házban.

Hallgatóink jóvoltából az előadói jegyzetek bejárták az egész országot, e mellett alapját képezték azoknak a házi dolgozatok-

nak, amelyeket a résztvevők nagy szorgalommal dolgoztak ki hónapról hónapra. Az előadásokról hangfelvétel is készült, amit kölcsönözni lehetett. Az első szemeszter látogatottsága meghaladta a száz főt. Sátoraljaújhely regionális jellegéből adódóan, Szlovákiából is voltak hallgatóink. Az előadásokon hétről hétre 60–40 fő vett részt. Az érdeklődés a harmadik szemeszter végére sem lankadt, 40 oklevelet és ugyanennyi Bibliát adtunk át a rendszeres hallgatóink részére.

Ez év szeptemberétől ugyanezen a helyen Biblia Klub formában folytatjuk előadásainkat. A hallgatóság igazi közösséggé formálódott a két év során. A részvétel jelenleg is 25–35 fő között mozog. Összejöveteleinken újabban a fiatalabb generáció is részt vesz. Témáink az érdeklődésnek megfelelően változatosak, és egyre inkább szemináriumi jelleget öltenek.

Reménységünk, hogy hamarosan, a nagy felújítást igényelt gyülekezetünk avatásán ismét együtt köszönhetjük majd az ATF tanárait és a Bibliai Szabadegyetem hallgatóit is.

Pócsi Lászlóné

Gödöllő

Több evangelizációs sorozat után a már meglévő kapcsolatainkat 2005–2006-ban a Bibliai Szabadegyetem előadásaival kívántuk tovább erősíteni. Nagy várakozással tekintettünk előre, meghívókat osztottunk szét a városban, várva új résztvevőket is.

A sorozatnak a helyi Művelődési Ház adott otthont, ahová kezdetben 45–50 fő járt, végül 18 személynek tudunk emléklapot átadni. A legfontosabb eredmény azonban, hogy egy résztvevő döntött a Jézussal való szövetségkötés mellett, amely 2006. szeptember 30-án meg is történt. Fiatal, lelkes tagja egyházunknak.

Az utolsó szemeszter kora tavasszal ért véget, amelyet – még a nyári szünet előtt – nyolc előadásból álló régészeti sorozattal folytattunk Szabó László előadásában, *Felfedezések Bibliai földeken* címmel, immár új imaházunkban vendégül látva az érdeklődőket, barátainkat. Most össze újabb sorozatot indítottunk Jézus tanításairól, csodáiról, amit kérésre a *Jelenések könyve szemináriummal* folytatunk majd dr. Hangyás Lászlóval, az ATF rektorával.

Isten azt mondja, hogy a „*ti munkátok nem hiábavaló az Úrban*”; mi plántálunk, és az Úr adja a növekedést. Hisszük, hogy az elvetett mag idejében meghozza majd gyümölcsét Krisztus kegyelméből.

Saját Jánosné

Rákoscscaba

A Biblia megismerésének tudománya Budapest XVII. kerületében, Rákoscscabán, főiskolai szintre emelkedett, mivel hétről hétre minden kedden 18 órai kezdettel a péceli

ATF tanárai értékes ismeretekkel látják el a 25–30 fős hallgatóságot. A résztvevők figyelme az előadások után sem lankad, akik kérdésekkel halmozzák el az előadókat. A Biblia könyveinek üzenete így aktualizálódik az érdeklődőkben.

Jelenleg a második évfolyam tananyaga, azaz az Újtestamentum kerül bemutatásra, és még mindig felbukkannak új hallgatók is, akik új szint hoznak az előadásokba.

A rákoscsabai gyülekezet tagjai aktívan részt vesznek az előadásokon, hozzájárulva az előadás családias légköréhez. A helyszín a Rákoscsabai Művelődési Ház, ahol különös vendégszeretettel örvendünk már több éve a ház munkatársai és különösen vezetője, Pájer Ildikó részéről.

Simon István

Pécel

Pécelen, az Adventista Teológiai Főiskolán, a Bibliai Szabadegyetem második szemeszterét indítottuk el szeptember 20-án. A résztvevők száma esténként 15 és 20 között mozog. Az átlag korosztály pedig 45 év.

Az előadás alatt gyermekfoglalkozást tartunk a szüleiket elkísérő gyerekeknek. A

kialakult magcsoporthoz időnként csatlakoznak újabb emberek, legtöbbször személyes meghívás eredményeként.

A szabadegyetem hallgatói közül néhányan ellátogatnak szombati összejöveteleinkre is, ami nagy örömet jelent számunkra.

A nyári időszakot egy kirándulással hidaltuk át, ami hozzásegített a hallgatóság közösségé formálódásához. Vízolyba látogattunk el, ahol megnéztük az első magyar Bibliát. Novemberben újabb kirándulást szerveztünk. A kiránduláson, de az előadásokon is, nagyon jó hangulat uralkodik. Örülünk ennek, és bízunk abban, hogy ezek az előadások segítenek majd a péceli embereknek, hogy közelebb kerüljenek Istenhez.

Árvai Pálma

Szeged

„Magyarországnak Károli Gáspár adta a kezébe a Bibliát; Szegednek az adventisták” – ezekkel a szavakkal méltatta a Bibliai Szabadegyetemet Dr. Máté-Tóth András, a Szegedi Tudományegyetem vallástudományi tanszékének vezetője egy baráti beszélgetésben.

Szegeden ez év szeptemberében vette kezdetét a kétéves rendezvénysorozat. Az egyetem 50 főre hirdette meg a kurzust, ami egy nap alatt be is telt. Természetesen a lakosság felé is meghirdettük szórólapok, plakátok, rádióközlemények és újságcikkek útján. Az eddig megtartott előadásokon átlagosan 80–90 személy vett részt, de előfordult, hogy 100 fölül is ugrott a látogatók száma. A résztvevők 40 százaléka egyetemista, a többiek főleg középkorúak, akiknek egy

része már korábban is járt előadásainkra, és természetesen vannak közöttük teljesen új arcok is.

Az előadások nagyon inspiráló légkörben zajlanak, a hallgatók nagyon érdeklődők és befogadók. Az előadásokról hangfelvétel is készül, ezek letölthetők az egyetem honlapjáról (<http://www.rel.u-szeged.hu/public/eloadas/bibvil/>).

Mihalec Gábor

Veszprém

Nagy örömről számoltunk, amikor megtudtuk, hogy a jelentkezésünket elfogadva, szeptember 28-án városunkban elindíthatjuk a Bibliai Szabadegyetem programját.

A kezdésre mintegy 120 főnyi hallgatóság gyűlt össze, melynek több mint kétharmada vendég volt. Az érdeklődés azóta sem lankadt, sőt több új vendéget is köszöntöttünk.

A hallgatók nagyobb része Bibliát olvasó és értő emberekből áll. Nagyonbízott középkorúak, de örömdetes, hogy vannak közöttük komolyan érdeklődő fiatalok is.

Az előadások nagyon színvonalasak, melyeket a hallgatók visszajelzése is igazol. Az előadókat is láthatóan inspirálja a hallgatóság létszáma és értő érdeklődése. Az előadások után sokan személyesen kifejezik köszönetüket és elismerésüket az előadónak.

Köszönjük az Úrnak ezeket a csütörtök estéket!

Egyed József

AI

Szervezett őszi imaheti alkalmak

A 2006. november 4. és 11. között megtartott országos őszi imahét alkalmával az unió, a területek és két intézmény vezetőinek a közreműködésével az imaheti felolvasások szervezett átvételére került sor hat gyülekezetben, az ország különböző pontjain: Békés, Fehérgyarmat, Gyula, Isaszeg, Bp.–Terézváros, Bp.–Zuglói.

Az unió vezetőitől kiinduló kezdeményezés célja az imaheti felolvasások újbóli rendszeres, naponkénti átvétele, megbeszélése, a közös imaalkalmak gyakorlása volt. A programban önként résztvevő gyülekezetek egy-egy képviselőjét kérdeztük meg véleményükről, tapasztalataikról.

„Ami a 60-as években természetes volt, az mára a rohanó élettempó miatt ellaposodott, felszínessé vált. A gyülekezet hozzáállása pozitív volt, igyekeztünk élni a lehetőséggel.

Itt az ideje, hogy visszatérjük a régi ösvényekre!” (Kiss Vince, Békés)

„Örültünk a kezdeményezésnek és az iránymutatásnak. Sokat tanultunk általa. Szeretnénk visszahozni a régi, meghitt, családonál gyakorolt imaalkalmakat.” (Hegyes Zoltán, Fehérgyarmat)

„Bár nálunk egyébként is van egy olyan mag – ha nem is a teljes gyülekezet –, amely az imaheti felolvasások alkalmával rendszeresen összejön, nagyon örültünk a lehetőségnek és azoknak a vezető testvéreinknek, akiket különben ritkán köszönthetünk a gyülekezetünkben. Talán az ő személyes jelenlétük is hozzájárult ahhoz, hogy most még többen összejöttünk.” (Horváth Attila, Gyula)

„Nagyon jó tapasztalatot szereztünk. Különböző alkalmak voltak ezek, amelyekbe sokan lelkesen bekapcsolódtak, és csak támogatni tudjuk ezt a kezdeményezést.” (Horváth Márton, Isaszeg)

„Mindenképpen nagyon hasznosnak, s feltétlenül folytatandónak tartottuk ezt a kezdeményezést! Elhangzottak enyhén bíráló hangok is, hogy az egyház vezetésének sűrűbben kellene a gyülekezetünkben, s talán általában a gyülekezetekben megjelenie, nem csak a szószéken évente egyszer kiemelkedő alkalmakkor, s akkor sokkal testvéribb, szorosabb kapcsolat alakulhatna ki közöttünk. Sajnos a mi gyülekezetünkben csak a testvérek kisebb részét mozgatta meg ez az imahét is. Így megállapíthattuk, hogy sok a teendő, és nagyon sokat kell imádkoznunk, hogy a gyülekezetünk többsége is végre felébredjen...” (Tyentés László, Bp.–Terézváros)

„Minden alkalommal egyre többen jöttek el a testvérek, és vendéget is hoztak. Szép alkalom volt arra, hogy felregegyük a hétköznapi rohanását és egybeforjunk imában, a közös reménységünkben. Amikor eljött az imahét második szombatja, úgy éreztük, ezen a héten hét szombatunk volt. Megtapasztaltuk, hogy érdemes az imahétre időt szánni, mert a gyülekezet áldására szolgál. Várjuk a következő alkalmat!” (Csengei Károly, Bp.–Zuglói)

AI

Gyülekezeti életképek

FOTÓ: BUDAI MÁTYÁS

Csoda történt Kecskeméten

Manapság csak ritkán történnek csodák. Az elmúlt két hónapban viszont hétről hétre megtapasztaltuk, hogy a Teremtő Isten meghallgatta imáinkat.

1999 márciusától nem tartottunk nyilvános evangelizációs sorozatot Kecskeméten. Idén nyár végén azonban felkértük dr. Szigeti Jenő testvért, hogy hosszú idő után jöjjön el Kecskemétre, egy hat előadásból álló bibliai sorozatot tartani. Szigeti Jenő testvér elfogadta a meghívást.

A helyi Művelődési Központtól meg is kaptuk a megfelelő termet, igaz elég borsos áron: 14 000 Ft/alkalom. Elkészült a költségvetés 240 000 Ft –, de anyagi forrásaink még nem voltak. Bízunk a Mindenhatóban, hogy Ő a keveset is megsokszorozja. A célunk az volt, hogy 100 hallgató érdeklődjön, jöjjön el az előadásokra.

Sokan megmosolyogtak, akik szerint jó, ha 10–20 vendég eljön, hiszen már más világot élünk, mint 8–10 éve. Meg-

hívó is csak 1000 db készült, míg plakátból 12-t nyomtattunk, a város lakossága pedig 110 000 fő. Vajon mi fog történni? Én mindvégig bíztam Isten áldásában, hogy tele lesz a 100 fős terem, ha az Ő akaratával megegyezik.

Október 12-én tartottuk a nyitóelőadást, amelyre a város vezetői is elfogadták a meghívást. Néhány perccel a kezdés előtt hömpölygött a tömeg, mint a 90-es évek elején. Színültig megtelt a terem, 108-an jöttünk össze! Igaz, ebből 16-an a helyi gyülekezetből érkeztek. A következő héten még ez a létszám is megdőlt, már a pótszékek is alig fértek el. Több mint 100 lélek! ISTEN CSODÁT TETT! Majd a következő hetekben sem csökkent az érdeklődés, míg a záró előadáson közel 90-en voltunk jelen.

Az előkészületek során külön megterveztük, hogy a vendégek a lelki előadások mellett kapjanak valami maradandót is. A második estétől 100 *Boldog Élet* folyóirat, majd *Mosoly* került kiosztásra, az ötödik

este pedig a *Bemutakozik az Adventista Egyház* című füzetet ajándékoztuk meg a résztvevőket. A záró alkalmon a FORNETTI 12 kg süteménnyel kedveskedett a résztvevőknek.

Az emberek kifejezték hálájukat Szigeti testvér előadásai iránt, mert jócskán vásároltak könyveinkből. Mintegy 180 db-ot vittek haza 66 000 Ft értékben. Az evangelizációs költségek csökkentésére esténként adományokat hagytak a bejáratú dobozban 44 000 Ft értékben. A helyi televízió felvette a teljes sorozatot, és 4 perces élő adást is biztosítottak számunkra főműsoridőben. A sorozat DVD-jéből több mint 40 sorozatot rendeltek meg eddig, és többen beiratkoztak a Biblia Levelező Iskola tanfolyamára.

A sorozat közben egy vidéki testvér megtudta, hogy hiányosak az anyagi forrásaink, és 100 000 Ft adománnyal támogatta azt. Isten csodálatosan megáldott bennünket. De még nincs vége. A hallgatók kérték, hogy Szigeti Jenő testvér februártól folytassa a megkezdett programot, melyet hét előadásban szeretnénk továbbvinni. A nyári bibliatábor követné a folytatást – míg 2007 őszén Bibliai Szabadgyűtemet szeretnénk kezdeni, amely iránt a Városi Televízió is különösen érdeklődik.

A jó Isten meghallgatta kéréseinket, és csodálatosan megáldott bennünket. Ismételten megtapasztaltuk Jézus ígését – ha kértek, megadatik néktek, ha kerestek, megtaláljátok azokat, akik éheznek és szomjúhozak az igazságot.

Hoffer Zoltán

Biblia-régészeti előadássorozat Biriben

Felfedezések Bibliai földeken címmel tartott 10 részes Biblia-régészeti előadássorozatot Biriben (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Szilasi Zoltán, a gyülekezet lelkésze, november 13-tól december 12-ig, hetente két alkalommal.

Ez a sorozat az idén tavasszal elkezdett előadássorozat második része volt. E szabolcsi községben 1948 óta van adventista gyülekezetünk, jelenleg 12 taggal. A gyülekezet célja, hogy a helyi lakosokon

túl, a környező települések lakosait is elérje. Így a sorozat alkalmával több helyről is érkeztek vendégek: Biriből, Szakolyból, Balkányból és Nagykállóból is. A látogatottság a gyülekezet létszámához viszonyítva 100%-os volt, hiszen ugyanannyian látogatták azt, mint a gyülekezet taglétszáma. Több mint tízezer forint értékben könyvajándékot is adtunk vendégeinknek, és a szeretetvendégségről sem feledkeztünk meg.

A sorozatot anyagilag a TET támogatja. Vendégeink kérésére tavasszal nemcsak Biriben folytatjuk a sorozatot, hanem

kérésükre Szakolyban is újraindítjuk. Kérünk, hogy imáitokban emlékezzetek meg a Biriben és a környező településeken végzett hídépítő missziómunkáról!

Szilasi Zoltán

Szövetségkötés Szegeden

Július 22-én aláírásra gyűltek össze a testvérek Szegeden. Hat fehér ruhás ült az első sorban, csendes. Szívük azonban szaporán vert. Életük fordulóponthoz ért, amiről most nyilvánosan készültek bizonyosságot tenni.

Az Ige üzenetét Kovácsné Bokor Sarolta tolmácsolta, az aláírítást Kovács László végezte, az útravalót Kelemen Mihály szolta az újjászületetteknek.

Hárman a földéaki gyülekezet tagjai közé „számláltattak”: Szabó Imréné Terikének korábban semmilyen vallási ismerete nem volt. Egy évvel ezelőtt kezdett járni a nyilvános sorozatra, amely szombat esténként volt. Szeptemberben olvasott először Bibliát, majd a *Jézus élete* című könyvet. Szívét már ekkor átadta Jézusnak. Szorgalmas tanulótárs lett Kovácsné Rakonczi Judit, aki már gyermekkorában találkozott a Biblia szavaival. Nagymamájával rendszeresen járt gyülekezetbe, de később elmaradt. Ő is a szombat esti sorozatokon kezdte el újra

A Földeáki Gyülekezet három keresztelendője (balról jobbra): Kovácsné Rakonczi Judit, Kelemen Ágnes és Szabó Imréné Terike.

Jézus barátságát keresni. A Szentlélek győzött, amit sajnos mamája már nem ért meg. Kelemen Ágnes több generációs adventista család gyermeke, mégis saját „belső hangjára” hallgatva csatlakozott a tanulókhöz. A felkészülést követően mindhárman hitvallást tettek.

Koncz Imre

tően kézműves foglalkozást tartunk. A mesékkel a gyerekek erkölcsi nevelését szeretnénk elősegíteni (pl.: A boldogság titka; A vissza nem adott pofon; Anyuka meggyógyul, avagy az imádság ereje). A jövőre nézve a következő kreatív ötletekkel készülünk: fűszerkép, zoknibóhóc, szélharang, Origamikulás csizmája, havas gömb és karácsonyi mécses.

A gyerekeken keresztül szeretnénk eljutni az érdeklődő szülőkhöz, az itt megjelent vendégeinket a gyülekezet keretein belül szervezett programokra hívjuk (pl.: kötetlen gyermekdelután, gyermekiskolai kirándulások, karácsonyi ünnepély).

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk foglalkozásainkon, további részletes információt pedig a következő internetes címen találhatnak:

www.keresztenyjatszohaz.hu

GBÉ

Keresztény Játsszóház Budán

Három évvel ezelőtt, 2003 szeptemberében indult a Keresztény Játsszóház, a Budai Gyülekezet (XI. ker., Szüret u.) támogatásával. Óvodás és kisiskolás gyerekeket hívunk meg ezekre az alkalmakra, kéthetente vasárnap 10.00–12.30-ig, a TEMI Fővárosi Művelődési Házba (XI. ker., Fehérvári u. 47.). A Művelődési Ház vezetői nagyon örülnek kezdeményezésünknek, és támogatnak bennünket azzal, hogy a helyi és más budapesti programfüzetekben is szerepelhetünk.

Idén ősszel november 5-én találkozunk először, a gyerekek már nagyon várták és örömmel jöttek. Ezek az alkalmakon énekelünk, mesélünk, és ezt köve-

Kereszttség Pesterzsébeten

„Meg gondoltam az én útaimat, és lábamat a te bizonyosságaidhoz fordítottam. Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a te parancsolataidat” (Zsolt 119:59–60). Ezeket az bibliaverseket kapta útravalóul Székely Melinda testvérünk, aki mindannyiunk örömeire 2006. október 7-én szövetséget kötött az Úrral. A keresztségi ünnepség a rákoscsabai gyülekezetben volt. Bihari Csaba Ef 5:1–3, 8 alapján szólt Isten Igéjéből, és a keresztelest is ő végezte. Szeretettel és világosságban járni, keresztyén életünk legfontosabb minőségi mutatói. Krisztus is szeretett bennünket, óriási áldozata mindenkor viszonsszeretetre készít bennünket iránta.

Sok testvér és barát vett részt az örömmünnepen. Szívünk vágya, hogy szerető, jó testvérei legyünk Melindának, és így új, választott családjában igazi családtagnak érezze magát.

Az útravaló igeverset és a döntésre szólító felhívást Dr. Tokics Imre, a DET elnöke szolta. Felhívására többen előrejöttek, és kérték, támogassuk őket imában, hogy életük sorsfordító döntését mielőbb meg tudják hozni.

Karancsi Ilona

KÖSZÖNET AZ ÉRTEM MONDOTT IMÁKÉRT

„Áldott legyen az Úr! Napról napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene!” (Zsolt 68:20)

Mivel a betegségem „országos ügy” lett, úgy tartom méltónak, hogy országos lapban mondjak köszönetet minden értem felszálló imáért, fohászáért.

Istenünk meghallgatta imánkat, imátozat, és visszahozott az élők közé, reményeink szerint nemsokára az egészségesek közé is.

Ez a tapasztalat is erősítse meg a közös ima eredményébe vetett hitünket.

Még egyszer köszönöm, köszönöm!

Ócsainé Lili

Az **Adventista félóra** műsorait az alábbi időpontokban sugározza a Kossuth Rádió 2007-ben:

január 19., február 16., március 16., április 20., május 18., június 15.,
augusztus 17., október 19., november 16., december 21.

Sípos Lajos képes aforizmái

Kiállítás a Terézvárosi Gyülekezetben

Mindazok, akiknek a mindennapi tevékenységükhöz egyre jobban hozzátartozik a számítógép, ami kemény bilincsként odaköt egy számunkra idegen technikai eszközökhöz, Isten iránti hálás szeretettel gondolunk Sípos Lajos testvérünkre, aki fáradtságot nem ismerve naponként számítógépünkre varázsolja a lelki manát. Egy oldalnyi elmélkedést, egy képes bibliai igét, egy humoros jelenetet az élet-

ből és legfőként egy-egy bölcs, minden napjainkba bevilágító aforizmat. Ezzel a felajánlott lelki túlélő felszereléssel, egy virtuális gyülekezetet teremtett.

Van, aki segítségükkel depressziójától szabadult. Van, aki fogyatékos gyerekek terápiájában használja fel a képes gondolatárát, van, aki csak napi vigasztalást és bátorítást merít belőle. Hívők és nem hívők, keresők és megfáradt zárándok tár-

saink ébrednek rá segítségükkel nap mint nap arra, hogy Isten tegnap és ma ugyanaz, nála a mai ember mai életproblémáira is van megoldás.

Az egyik lexikonunk szerint „az aforizma életbölcsest, igazságot, elmésséget kifejező szellemes mondás. Történeti látásmódot tesz lehetővé, rendezi tudásunkat, érzeteinket, és gazdagít eddig nem ismert gondolatokkal.” Jó tudni, hogy az *aforizma* görög szó és *körülhatárolódást, meghatározást* jelent. Másként úgy mondhatjuk, hogy formát ad az egyre jobban deformálódó életünknek. Kép és gondolat találkozik benne, és így lesz kerek egész a mondanivaló. Tanítások ezek egy-egy pillantással.

Az igazi gondolat mindig kép volt, a bennünk újratemtődő világ, emberi létünk igazi csodája. A frázis csak szó, képen megjelenő gondolat nélkül. Hálásak vagyunk ezért Sípos Lajos testvérünk munkáiért, hiszen a hála nem más, mint Istent észrevenni a mindennapjainkban. Ezekhez segítenek hozzá ezek a képes aforizmak.

Ez a kis ismertető, ajánló is egyben. Testvérünk – ha valaki felkeresi elérhetőségén: siposlajos@gmail.com – szívesen várja az érdeklődőket a virtuális gyülekezetben egy rövid, Istennel való napi kapcsolatunkat ápoló áhítatra, vagy szívesen rendez hasonló bemutatót bárhol. Szeretettel ajánlja mindezt egy látogató a sok közül:

Szigeti Jenő.

„A megbocsátás az az illat, melyet az ibolya hint arra a cipőre, amely eltapossa őt.”

Mark Twain

ADVENTISTÁK A KÖZÉTKEZTETÉSBEN

Évente több tucatnyi szülő szembesül a közétkeztetés adventisták számára igencsak csapdákat rejtő kihívásaival. A szülők legtöbbször aztán a konyhák, óvodák, iskolák jóindulatára bízzák magukat, akik gyakran készséggel segítenek kéréseink szerint, vagy beletörődnek a „változhatatlanba”. Jó hírünk van: ennek nem kell így lennie!

Néhány évvel ezelőtt magunk is utánajártunk a kérdéseknek. Konklúzió: Néha még az ÁNTSz szakemberei sincsenek tisztában a közétkeztetés egyes kérdéseivel, mint pl. mi és meddig számít közétkeztetésnek. Ezért a legtöbb esetben egyszerűen besorolják a Mi legyen a szülő által bevitt étellel? kérdést az étkeztetés egyéb kategóriába, ezzel szinte lehetetlenné téve, hogy a szülő saját csemetéjét úgy és akképpen táplálja, ahogy maga szeretné. A harcot aztán vagy megvívjuk, kiérdemelve, máskor kikönyörögve az adott intézmény vezetőinek, konyhásai-

nak a jóindulatát, mintegy fű alatt behordva az ételt, vagy egyszerűen beletörődünk, hogy a gyerek azt eszik, amit elé tesznek. Mindkettőre láttunk elég példát.

Holott a kérdés világosabb. Dr. Menyhért Attila ügyvéd szerint például a szülő által a gyerekeknek csomagolt vagy az ebédre bevitt étel ugyanis egyáltalán nem számít közétkeztetésnek, így nem is szabályozzák, hacsak valamilyen formában a közétkeztetés egyéb aspektusaihoz is kötődik, mint pl. a melegítéshez. Mert ezekben az esetekben tényleg szükség van jóindulatra is, mivel a konyhának nem kötelessége együttműködni a szülővel, de teheti, ám ebben az esetben szabályok vonatkoznak rá és a szülőre egyaránt.

Az unió honlapján a cikk megjelenésével egy időben feltöltjük Bajiné Fekete Anett anyagát, amelyet a törvényi kereteknek utánajárva dolgozott ki, és amelyben többek között hivatalos állásfoglalást találhatunk – hivatkozásként használható – magas beosztású közegészségügyi veze-

tőktől is, amelyben a pontos jogszabályi kereteket is megfogalmazza, és amelyekből kiderül, hogy van mód arra, hogy a szülő bevigye a gyerekeinek az ételt.

Egy információval szeretnénk csupán az anyagot kiegészíteni: minden városban van konyha, amely az egészségügyi okokból (pl. tejérzékenyek) más étkezésre szorulókat étkeztetését végzi. Ezek az intézmények sok esetben vállalják az egyéb okokból, pl. a mi vallási előírásaink, fakadó kívánságok teljesítését is. Érdemes tehát őket is megkeresni, és ha lehet, meg egyezni velük, mivel náluk minden előírás teljesíthető.

Bajiné Fekete Anett írását terjedelmi okok miatt itt nem közölhetjük, ám letölthető vagy elolvasható a www.adventista.hu címen, de a szerzőtől is beszerezhető a bfanett@vnet.hu e-mail címen megigényelve.

Gyetzai Gellért

Megjelent az új szombatiskola!

Megjelent a 2007. első negyedére szóló, *A prédikátor könyvét* feldolgozó Szombatiskolai tanulmány. Külön öröm számunkra, hogy még szebb kivitelben, már kétszínnyomással, rajzos illusztrációkkal gazdagítottan készült el! Azonban azt is bizonyára észre fogjuk venni, hogy – mint sajnos annyi mindenért – a bibliatanulmányért is egy kicsit többet kell fizetnünk. A nyomdai költségek emelkedésének tudható be az áremelés, ami a külalakot érintő változástól függetlenül is elkerülhetetlen volt. A kiadó nevében is szólva, szeretettel kérem a Testvérek megértését és további támogatását.

Az esztétikai változáson túl azonban a legfontosabb, hogy az anyag tartalma most is felemelő lelki élményt nyújt. Milyen szempontból? Korunkra jellemző a szekuláris ember reménytelensége, kiábrándultsága, ami nem véletlen, hiszen a lélek mélyéről fakadó úrt egyedül Isten töltheti be. Ez derül ki a hétről hétre sorba vett gon-

dolatokból is. A mintegy háromezer éve, Salamon király által megfogalmazott tanácsok meglepő aktualitással szólnak a ma emberéhez, vetik fel éppen azokat a kérdéseket, amelyek minket is foglalkoztatnak. Az élet értelmét boncolgató tanulmány útmutatóul szolgál az Istentől eltávolodott ember számára. A szöveget a világirodalom nagyjainak idézetei, neves gondolkodók által felvetett kérdések gazdagítják. Olvasása közben mi magunk is erősödünk. Éppen ezért bátran, büszkén adhatjuk ajándékba a Szombatiskolai tanulmányt rokonainknak, ismerőseinknek. Ajándékainkkal vigyünk reményt a reménytelen világunknak!

Megragadom az alkalmat, hogy ezúton kívánjak boldog, Isten áldásában gazdag új évet a Szombatiskolai tanulmány minden kedves Olvasójának!

Zarkáné Teremy Krisztina
Szombatiskolai Munkacsoport

2007-ben is kiadásra kerül a már nyomtatás alatt lévő

Imacél-tár,

amely tartalmazza a Magyar Unió valamennyi gyülekezetét, a gyülekezetek rövid krónikáját, legfontosabb célkitűzéseiket és imacéljait. A legtöbb gyülekezet bemutatkozását az imaházról, valamint a testvéri közösségről készült egy-egy fotó is segíti.

Ára: 300 Ft.

10 példány fölötti megrendelés esetén a postaköltséget átvállalja az unió.

A megrendeléseket az alábbi elérhetőségeken várja munkatársunk, Fenyvesiné Varga Eszter:

2119 Pécel, Ráday u. 12.;
e-mail: Feszter@adventista.hu;
tel.: 28/547-360, 30/664-3000.

Kitekintő

BAJBAN A FIDZSI

ADVENTISTÁK

A hetednapi adventista vezetők is csatlakoztak azokhoz a felekezetekhez, amelyek elítélik a Fidzsi-szigeteken lezajlott katonai puccsot. A beszámoló szerint mostanáig semmilyen fizikai bántalmazás nem érte az embereket, és az élet is visszatért a szokásos kerékvágásba a szigetekre, ám a helyzet koránt sem megoldott. Az egyház vezetői kérték az állami vezetőköt, hogy lehetőleg erőszak nélkül oldják meg a konfliktust.

Bár a katonák úttorlaszokat állítottak fel számos helyen, a helyiek szerint a szállítás nem állt le a Nandi, Lautoka és Suva nagyobb városai között.

Tom Osborne, a helyi misszió vezetője elmondta, hogy igen nyugtalanítja őket a kialakult helyzet. Közleményét a helyi lapok is közzétették, amelyben a Hetednapi Adventista Egyház nevében kéri az ország vezetőit, hogy a lehető leghamarabb vessenek véget a krízisnek, mégpedig lehetőleg keresztény alapokon, figyelembe véve az emberi jogokat.

Mindezekon felül a helyi adventisták isteni segítségért imádkoznak, hogy helyreálljon a béke és nyugalom az országban.

A Fidzsi-szigeteken mintegy 25 000 adventista él, és ezzel az egyik legnagyobb keresztény felekezet vagyunk a térségben.

Gyetvai Gellért/ANN

* * *

100. ÉVFORDULÓ

Az Izlandi Unió december 5-én ünnepelte a helyi Adventista Egyház megalakulását 100. évfordulóját.

Az ország missziója korábban, mintegy 113 éve, 1893-ban indult, amikor skandináv és dán misszionáriusok érkeztek Nyugat-Európa legnyugatibb és legészakibb országába. A misszionáriusok irodalmi termékeket hagytak hátra, ami kicsírázó magnak bizonyult. 1906-ban alakult meg hivatalosan is az egyház. Mára mintegy hatszáz adventista él itt, hat gyülekezetbe szervezve a mindössze 300 ezer lakosú országban.

Gyetvai Gellért/ANN

* * *

EGYNEMŰEK HÁZASSÁGA

A Dél-afrikai Unió közleményt adott ki, amelyben megerősíti a házasság két nem

közötti egyedüli jogosságát, miután a dél-afrikai parlament a napokban elfogadta az egyneműek egybekelését engedélyező törvényt.

A közlemény hangsúlyozza, hogy az egyetlen bibliai lehetőség a házasságra egy férfi és egy nő között létrejövő heteroszexuális, monogám kapcsolat. Ezzel egy időben az egyház vezetése beadványt intézett a kormányhoz, hogy az adventista lelkészeket mentsék fel az egyneműek házasságát szentesítő esketésektől, hivatkozva a lelkiismereti szabadságra.

Mint tudjuk, az effajta házasságok mostanra szinte megszokottá váltak több európai országban is, sőt nemrég Izrael is elismerte, hogy a külföldön kötött azonos neműek közötti házasságok országukban is érvényesek. A magyar közélet pedig a készülő új polgári törvénykönyvben már lehetőséget kíván adni az egynemű élet-társi kapcsolatok hivatalos regisztrációjára.

Gyetvai Gellért/ANN

Felhívjuk kedves Olvasóink figyelmét, hogy az *AdventInfo* 2007-es első száma január 20-án jelenik meg.